

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΛΑΓΚΑΔΑ, ΛΗΤΗΣ & ΡΕΝΤΙΝΗΣ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2023

Αριθμ. Πρωτ.: 493

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ
του ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΛΑΓΚΑΔΑ, ΛΗΤΗΣ ΚΑΙ ΡΕΝΤΙΝΗΣ κ.κ. ΠΛΑΤΩΝΟΣ

ἐπί τῇ Ἑορτῇ τῶν Χριστουγέννων πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον πλήρωμα
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης

*«Τί θαυμάζεις Μαριάμ; Τί ἐκθαμβεῖσαι τῷ ἐν σοί;
Ὅτι ἄχρονον υἱὸν χρόνῳ ἐγέννησα, φησί».*

(Κάθισμα τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθροῦ τῶν Χριστουγέννων Ἦχος δ΄)

Τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Εἶναι ἀπολύτως εὐλογη ἢ ἀπορία, ἢ ἔκπληξη καὶ τὸ δέος πού, σύμφωνα μὲ τὸν ἱερό Ὑμνωδὸ, διακατεῖχε τὴν Παναγία κατὰ τὴν Ἁγία Νύχτα τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, καθὼς ὁ ἀπρόσιτος καὶ ἀπερίγραπτος Θεὸς Λόγος ἔγινε προσιτὸς καὶ περιγραπτὸς ὡς ἄνθρωπος. Χωρὶς νὰ ἀπωλέσῃ ἢ νὰ μειώσῃ τὴν ἄκτιστη θεία φύση Του προσέλαβε ἐκ τῆς Παρθένου πλήρη ἀνθρώπινη φύση ἐκτὸς ἁμαρτίας, προκειμένου νὰ σώσῃ τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὴν ἁμαρτία, τὴ φθορά καὶ τὸν θάνατο. Ὁ Υἱὸς Λόγος δὲν ἄρχισε νὰ ὑπάρχη ἀπὸ τὴ στιγμή τῆς Γεννήσεώς του ὡς ἀνθρώπινο βρέφος ἐκ τῆς Παρθένου, ἀφοῦ εἶναι Αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ πρὸ τῶν αἰῶνων ὑπάρχων Θεός, ὁ Δημιουργὸς τοῦ χρόνου.

Μέ τήν κατ'άνθρωπον Γέννησή Του ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ ἔγινε κοινωνός τῆς ἀνθρώπινης φύσεώς μας, γιά νά γίνουμε ἐμεῖς «κοινωνοί θείας φύσεως»(Β' Πέτρ. 1, 4). Ἀπό ἀγάπη καί φιλανθρωπία ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ ἔγινε ἡ νέα ζύμη στό ὄλο φύραμα τῆς ἀνθρωπότητας, γιά νά τήν ἐλκύσει στήν κατά χάριν θέωση, τόν ἐξ ἀρχῆς φυσικό προορισμό της.

Ἡ Ἐκκλησία σήμερα μέ τήν ὑπέροχην ὑμνολογία της μᾶς καλεῖ νά ἐντρυφήσουμε στό μέγα μυστήριο τῆς Θείας Ἐνανθρωπίσεως καί νά συμεριστοῦμε τόν θαυμασμό τῆς Παναγίας, ἔργο ἐξ ἀντικειμένου δύσκολο λόγῳ τοῦ σκοτισμοῦ τῆς ἀνθρώπινης φύσεως ἀπό τήν ἁμαρτία, οἱ ἐπιπτώσεις τῆς ὁποίας ὑπῆρξαν τραγικές. Ὁ ἄνθρωπος ἔχασε τήν εἰρήνην μέ τόν Θεό, μέ τόν ἑαυτό του καί μέ τόν συνάνθρωπο. Ὑποδουλώθηκε στή φθορά καί τόν θάνατο. Ἀπώλεσε τήν ἀρχική Θεογνωσία καί τή δυνατότητα τοῦ «καθ'ὁμοίωσιν Θεοῦ». Στή θέση τοῦ Θεοῦ ἔπλασε ἀνύπαρκτους θεούς καί θεοποίησε τήν κτίση καί τά κτίσματα. Τήν τραγικότητα τῆς κατάστασης τοῦ μεταπτωτικοῦ ἀνθρώπου ἀποδίδει ἄριστα ὁ ἅγιος Γρηγόριος Νύσσης μέ τή φράση του, ἡ ἁμαρτία τόν ἄνθρωπο «πτῶμα ἐποίησεν»(Εἰς τοὺς Ψαλμούς, PG. 44, 508CD). Σέ βαθύ πνευματικό σκοτάδι καί ἀποξένωση ἀπό τόν ἀληθινό Θεό ζοῦσε ἡ ἀνθρωπότητα μέχρι τή Γέννηση τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία συνέβη, ὅταν στό προαιώνιο σχέδιο τῆς Θείας Οἰκονομίας ἤλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου.

Ὁ ἐπουράνιος Πατέρας ἔστειλε τόν «μεγάλης βουλῆς ἄγγελο»(Ἠσ. 9,6), τόν ἴδιο τόν Μονογενῆ Του Υἱό, γιά νά φέρῃ στόν κόσμον τήν εἰρήνην. Ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ ἔγινε τέλειος ἄνθρωπος καί μᾶς δίδαξε τήν ἀληθινή Θεογνωσία. Γι' αὐτό καί ψάλλουμε δοξολογικά: «Ἡ γέννησή σου Χριστέ ὁ Θεός, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τό φῶς τῷ τῆς γνώσεως». Φανερώθηκε ξεκάθαρα μέ τή Γέννηση τοῦ Χριστοῦ, ὅτι ὁ Θεός δέν εἶναι μία ἀπρόσωπη ἀνώτερη δύναμη, τό ἀντικείμενο ἑνός φιλοσοφικοῦ στοχασμοῦ καί ἀσφαλῶς δέν εἶναι ὁ Θεός ἓνας παγκόσμιος δυνάστης καί ἄτεγκτος τιμωρός, σύμβολο καί πηγὴ φόβου. Ἀντιθέτως, εἶναι ἓνας οὐράνιος Πατέρας γεμάτος ἀγάπη

καί στοργή γιά τόν πληγωμένο ἀπό τήν ἁμαρτία ἄνθρωπο σέ τέ-
τοιο βαθμό, «ὥστε τόν Υἱόν αὐτοῦ τόν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ
πιστεύων εἰς αὐτόν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰῶνιον» (Ιω. 3, 16).

Ἡ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ φανέρωσε τό ἀρχαῖο κάλλος τῆς θεί-
ας εἰκόνας στόν ἄνθρωπο, τό ὁποῖο εἶχε ἐπικαλύψει ἡ ἀνθρώπινη
ἁμαρτία, καί ἀποκατέστησε τήν ἐπίγνωση καί τή χάρη τῆς υἰοθε-
σίας. Πλέον, ὁ κάθε πιστός μπορεῖ νά ἀναφωνῇ: «Εἰκὼν εἰμί τῆς
ἀρρήτου δόξης σου εἰ καί στίγματα φέρω πταισμάτων». Μέ τή
Γέννηση τοῦ Χριστοῦ διαψεύστηκε ἡ λογική τῆς σοφίας τῶν φι-
λοσόφων, οἱ ὁποῖοι πρέσβευαν ὅτι «Θεός ἀνθρώπῳ οὐ μίγνυται». Φανερώθηκε περὶτρανα, ὅτι ὁ Θεός εἶναι κοινωνία ἀγάπης καί κα-
λεῖ τόν ἄνθρωπο νά ἀσπασθῇ καί νά ἀντανακλᾷ στή ζωὴ του, στή
σχέση του μέ τόν Θεό καί μέ τούς συνανθρώπους του αὐτή τήν
ἐνδοτριαδική κοινωνία τῆς ἀνιδιοτελοῦς ἀγάπης.

Ὁ Χριστός, ὡς νέος Ἀδάμ, διόρθωσε τό σφάλμα τοῦ πρώτου
Ἀδάμ. Ἐξῆσε ὡς ἄνθρωπος μία ἀπολύτως ἀναμάρτητη ζωή, μᾶς
δίδαξε τήν ἀληθινή Θεογνωσία καί πλήρωσε γιά χάρη μας τό πανά-
κριβο τίμημα τῆς παρακοῆς τῶν Πρωτοπλάστων, τό ὁποῖο βάρυνε
ὅλους μας, χύνοντας γιά ὅλους μας τό Τίμιο αἷμα Του πάνω στόν
Σταυρό. Γι' αὐτό οἱ πιστοὶ ὅλων τῶν αἰώνων ὀφείλουμε αἰῶνια εὐ-
γνωμοσύνη στόν Σωτῆρα μας, ὅπως καί στήν Ἀειπάρθενο Θεοτόκο,
ἡ Ὅποια διόρθωσε τό ὀλέθριο γιά τήν ἀνθρωπότητα λάθος τῆς
ἀρχαίας Εὐας, τῆς μητέρας τῆς φθορᾶς καί τοῦ θανάτου. Ἡ νέα
Εὐα, ἡ Παναγία, μέ τήν ἐλεύθερη, ταπεινή καί ἀπόλυτη ὑπακοή
καί συγκατάθεσή της στό σωτήριο σχέδιο τοῦ Θεοῦ ἔγινε ἡ μητέρα
τῆς ζωῆς καί τῆς ἀφθαρσίας.

Μέ τήν ἐνανθρώπισή του ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ Λόγος ἀποκατέστησε
τόν ἄνθρωπο στήν προπρωτική του ἀξία καί δόξα. Εἰσήγαγε στόν
κόσμο τή Θεία Δικαιοσύνη, κήρυξε τήν ἰσότητα ὅλων τῶν ἀνθρώ-
πων, δίδαξε τήν ἀνιδιοτελή ἀγάπη, ἔδειξε τήν ὁδὸ τῆς σωτηρίας
καί μᾶς προσκαλεῖ ἅπαντες νά Τόν ἀκολουθήσουμε ἐλεύθερα καί
μέ ἐμπιστοσύνη σέ μία σταυροαναστάσιμη πορεία ζωῆς.

Μέ καθαρότητα καρδίας καί συνειδήσεως, ἀπαλλαγμένοι ἀπό φθοροποιά πάθη, μέ τίς καρδιές μας γεμάτες εὐγνωμοσύνη καί αἰσθήματα δοξολογίας ἐνώπιον τοῦ μεγάλου μυστηρίου τῆς θείας συγκαταβάσεως, ἅς προσέλθουμε ἅπαντες νά προσκυνήσουμε τό Θεῖο Βρέφος. Μαζί μέ τούς σοφούς Μάγους καί τούς ταπεινούς ποιμένες τῆς Βηθλεέμ ἅς προσκυνήσουμε Τόν ἀνακληθέντα στή φάτνη τῶν ἀλόγων ζώων, προκειμένου νά φέρη στόν κόσμον τό φῶς τῆς ἀληθινῆς Θεογνωσίας. Μαζί μέ τούς ἁγίους ἀγγέλους ἅς Τόν ἀνυμνήσουμε ἀναφωνώντας καί τό: «Δι' ἡμᾶς ἐγεννήθη παιδίον νέον ὁ πρό αἰῶνων Θεός», στόν ὅποιο ἀνήκει ἡ δόξα, ἡ τιμή καί ἡ προσκύνησις εἰς τούς αἰῶνας. Ἀμήν.

**Διάπυρος πρὸς τόν ἐν τῷ θεοδέγμονι σπηλαίῳ Τεχθέντα Κύριον
εὐχέτης πάντων ὑμῶν**

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† ὁ Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης Πλάτων

* Να ἀναγνωσθῆ εὐκρινῶς τὴν ἡμέραν τῆς Ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων
κατὰ τό Κοινωνικόν.-